

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 5100/29.08.2025

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *proiectului de Lege pentru stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 29.08.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ cu **propunerile de modificare** prevăzute în anexă și cu următoarele **observații**:

- proiectul de act normativ include o serie de măsuri necesare, precum eliminarea IMCA, măsuri pentru echitatea concurențială în turism și impozitarea coletelor extracomunitare sau măsuri de creștere a eficienței Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF). Considerăm că modificarea regimului special pentru contribuabilii care înregistrează cheltuieli cu entități afiliate ar fi putut fi

evitată dacă ANAF ar fi avut capacitatea de a aplica normele deja existente privind deductibilitatea acestor cheltuieli, aliniate la standardele europene și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). O Agenție Națională de Administrare Fiscală reformată, digitalizată și eficientă ar fi putut identifica și sancționa abuzurile prin controale bine făcute;

- cu privire la modificarea regimului special pentru contribuabilii care înregistrează cheltuieli cu entități afiliate, considerăm necesară introducerea amendamentului, pentru a asigura o aplicare clară și echitabilă și pentru a evita generarea unor efecte negative puternice pentru companiile care utilizează mărci și forme similar de proprietate intelectuală;
- referitor la alineatele nou introduse (4¹) – (4⁵) la art. 153²⁴, împrumuturile de tip CLA sunt coloana vertebrală a finanțării early-stage; conversia impusă (alin. 42) și interdicția de a restitui împrumuturi către acționari/asociați/afiliați cât timp activul net < 1/2 (art. 67 alin. 24–26) taie punțile de salvare ale startup-urilor și oportunitatea ca acestea să poată crește și deveni potențiali lideri globali. Marea majoritate a giganților globali care au pornit ca startupuri de tehnologie au beneficiat de acest instrument de împrumut în perioadele inițiale. Textul în forma sa propusă forțează investitorii de tip fond de investiții alternative (PE/VC) sau business angels, dacă sunt acționari/asociați ai societății la momentul acordării finanțării, să-și convertească împrumuturile convertibile (cvasi-equity) în alte condiții decât cele agreate contractual, după termenul suplimentar de 2 ani în care activul net rămâne sub prag, deturnând trigger-ele contractuale (cap/discount/maturity). În prezent, legislația română nu permite structuri mai complexe (ex. clase de acțiuni cu preferințe multiple) precum în alte jurisdicții; de aceea instrumentele de tip împrumut convertibil/cvasi-equity sunt esențiale. Prevederea poate genera conversie la valoare nominală și la un moment necorelat cu trigger-ele contractuale, alterând grav raportul risc-randament și întregul proces investițional. Efectul colateral poate fi diluarea necontrolată și litigii (contract vs. conversie legală). Exemplu: capital social 10.000 lei (nominal 10 lei/parte), CLA 200.000 lei. Conversia „la nominal” creează 20.000 părți noi, diluând incorect fondatorii/ceilalți investitori și ignorând evaluarea negociată într-un term sheet tipic. În consecință, este necesară eliminarea prevederii, putând fi luate în discuție propuneri alternative la eliminare:
 - exceptare startup-uri/VC: „Dispozițiile alin. (42) nu se aplică împrumuturilor convertibile încheiate cu investitori de tip venture capital sau business angels,

atunci când contractul prevede condiții distincte de conversie/rambursare (discount, cap, maturity, evenimente de conversie). ” ;

- limitare: conversia impusă de lege (alin. 42) se face la parametrii contractuali (cap/discount, data de maturitate) sau, subsidiar, la o valoare determinată independent (valuator ANEVAR), nu la nominal;
- cu privire la prevederile Art. V: propunerea vizează doar condiționarea opozabilității față de organul fiscal central (ANAF) a cesiunii părților sociale ale asociatului care deține controlul unui SRL, nu și al acțiunilor deținute de un actionar care deține controlul unei SA. Atragem atenția că o prevedere similară introdusă în 2010 nu și-a produs efectul scontat, fiind foarte ușor ca un SRL să fie transformat în SA anterior cesiunii unei societăți cu datorii la buget. Considerăm că se impune extinderea prevederilor art. V și la cesionarea de către acționarul majoritar a acțiunilor într-un SA, cu excepția societăților pe acțiuni listate la bursă;
- cu privire la prevederile Art. VI: pe de o parte, nu considerăm că majorarea capitalului social minim de la 200 lei la 500 lei sau 5.000 lei reprezintă o barieră pentru intrarea în piață a unei companii noi. Pe de altă parte, atragem atenția asupra următoarelor:
 - un capital social mai mare nu reprezintă nicio garanție ca o astfel de companie își va îndeplini mai bine obligațiile fiscale rezultate în urma desfășurării activității comerciale, și nici cu privire la recuperarea sumelor neachitate la buget. Suma depusă cu titlul de capital social poate fi folosită integral, imediat ce societatea este înmatriculată la Registrul comerțului, nu „stă” în cont;
 - măsura va genera un număr imens de proceduri de majorare a capitalului social la ONRC, existând riscul blocării site-ului, site care oricum are o funcționare dificilă și în acest moment;
 - introducerea a doua niveluri minime de capital social (500 lei la înființare sau pentru companiile cu cifra de afaceri anuală sub 400.000 lei sau 5.000 lei peste acest prag) are potențialul de a dubla numărul procedurilor de majorare a capitalului social;
 - suplimentar, atragem atenția că nu există reglementare pentru companiile care înregistrează cifra de afaceri de exact 400.000 lei/an (la lit.a) se menționează „sub” iar la lit. b) „peste” 400.000 lei, situația de egal nefiind reglementată). Drept urmare, propunem renunțarea la această măsură pe care o considerăm inutilă sau folosirea unui singur nivel minim al capitalului social (500 sau 5.000 lei);
- cu privire la prevederile Art. IX, pct. (9): atragem atenția că, raportat la volumul de muncă pe care un practician în insolvență îl are pentru a asigura îndeplinirea

obligațiilor stabilite în sarcina sa, onorariile stabilite prin această prevedere (1.000 lei, respectiv 1.000 lei + 10% din valoarea sumelor recuperate, dar nu mai mult de 2.000 lei) sunt derizorii și pot genera probleme pentru practicienii desemnați din oficiu, mai ales că nu există o prevedere care să limiteze aplicabilitatea acestei prevederi la practicienii care și-au exprimat disponibilitatea pentru a participa la astfel de proceduri. Practic, ne aflăm în fața unei prevederi ce poate fi interpretată ca „muncă forțată” sau „muncă în folosul comunității” de către membrii unei profesii libere afectată și de creșterea bazei de lacul al CASS... În plus, din formulare nu rezultă dacă suma de 1.000 lei include sau nu TVA (cel mai probabil nu include) și ce se întâmplă cu acest TVA dacă este plătit de către UNPIR, din fondul constituit cu acest scop. Avem deci și o îmbogățire fără justă cauză a statului, care impune UNPIR să suporte și TVA pentru serviciile la care membrii săi sunt obligați să le presteze;

- cu privire la pct. 3 al Art. XIV: limitarea deductibilității cheltuielilor cu drepturile de proprietate intelectuală, management, consultanță, dobânzi în relația cu entități afiliate a căror pondere în totalul cheltuielilor de aceeași natură depășește 1% din cheltuielile cu entități neafiliate înseamnă practic nedeductibilitatea integrală a cheltuielilor de acest fel cu afiliații, fapt care duce la o dublă impunere: la beneficiar cheltuiala este nedeductibilă, iar la prestator este venit impozabil. Acest lucru contravine atât principiului valorii de piață („*transfer pricing rules*”) consacrat în standardele OECD, cât și tuturor Convențiilor privind evitarea dublei impunerii (DTT) încheiate de România cu aproape 90 de state, toate acestea (cu excepția DTT între România și SUA, foarte vechi) sunt bazate pe Modelul DTT al OECD. Implementarea de către România a unei prevederi care încălca atât de flagrant standardele OECD este de natură să pună în pericol un obiectiv major al României – aderarea la OECD. Prevederea contravine și Codului de conduită privind prețurile de transfer al UE și nu ține cont de realitățile economice: un număr semnificativ de investitori în România fac parte din grupuri de companii (de regulă multinaționale, dar avem și cazuri de grupuri de companii românești în această situație) care se bazează pe centre de servicii (fie că vorbim de sisteme de evidență centralizată - precum SAP sau ORACLE, fie că vorbim de servicii de management sau de IPR dezvoltat în centre R&D, unele chiar în România) fără de care funcționarea ar fi mult mai puțin eficientă (serviciile de aceeași natură cumpărate de la neafiliați ar fi mai scumpe și mai slabe calitativ). Menționăm că nicio altă țară din UE și nici SUA nu a introdus în legislația fiscală prevederi similare, chiar dacă unele (precum SUA – *BEAT*, *Base Erosion and Anti-abuse*

Tax) prevederi în acest sens, nicidecum însă atât de severe. Polonia a introdus în 2018 unele limitări (nu însă și pentru tranzacțiile la preț de piață), dar a renunțat în 2021 pentru că erau dificil de administrat și ineficiente în creșterea colectării. Toate statele UE folosesc regulile privind prețurile de transfer și instrumentele din BEPS și DAC pentru a combate transferul de profit prin prețurile practicate cu afiliați. Adăugăm și faptul că majoritatea tranzacțiilor afiliaților din România ai grupurilor multinaționale au loc între acestea și companii aflate în state UE, unde impozitul pe profit este mai mare decât în România, ceea ce face ineficient transferul de profit prin prețuri (pentru un grup multinațional nu are sens economic să mute profit dintr-o țară unde impozitul pe profit este 16% într-una unde impozitul pe profit este, de exemplu, 25%). În plus, considerăm că prevederea de la alin. (2) încalcă chiar prevederile Tratatului de Aderare al României la UE, creând un tratament fiscal diferit pentru cheltuieli reprezentând drepturi de proprietate intelectuală, management consultanță ca urmare a unor tranzacții cu entități afiliate care nu sunt înființate în România (dar sunt înființate într-un alt stat UE) și cele care sunt înființate în România (cheltuieli nedeductibile vs cheltuieli deductibile). Probabilitatea ca împotriva României să fie declansată procedura de infringement este extrem de ridicată, ceea ce va obliga la modificarea/eliminarea prevederii alin. (2), cu impact negativ asupra grupurilor românești de companii. Drept urmare, propunem renunțarea la această măsură și înlocuirea cu un set de raportări detaliate cu privire la cheltuielile de acest tip cu afiliații (defalcarea acestora din total cheltuieli de același tip), coroborată cu obligația întocmirii și depunerii dosarului privind prețul de transfer pentru acestea și eficientizarea emiterii AP (Acord de preț) de către ANAF, la solicitarea contribuabililor;

- cu privire la pct. 6 al Art. XIV: considerăm că includerea veniturilor din prestarea de servicii de cazare, precum și închirierea pe termen scurt a unui număr de peste 7 camere situate în locuințe proprietate personală în categoria veniturilor din activități independente (art. 67 (1) indice 1), mai ales în condițiile în care, pentru acestea, venitul net anual se poate determina și prin scăderea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea unei cote forfetare de 30% (Art. 68 indice 3 (2), introdus la pct. 8) este nepotrivită în contextul în care celelalte venituri din închiriere (indiferent de numărul imobilelor închiriate sau a numărului de contracte de închiriere) nu sunt incluse în categoria veniturilor din activități independente. Chiar dacă între cele două categorii de venit (din activități

independente și din închirierea bunurilor din patrimoniul personal) nu sunt diferențe semnificative, în ceea ce privește CASS diferențele sunt mari:

- pentru veniturile din activități independente, baza de calcul al CASS nu poate depăși 60 de salarii minime/an (72 de salarii conform pct. 22);
- pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal (de ex. chirii), baza de calcul al CASS nu poate depăși 24 de salarii minime, iar în baza de calcul al CASS pentru aceasta categorie de venituri sunt incluse și veniturile din dobânzi, dividende, câștiguri de capital, alte venituri. Drept urmare, recomandăm fie renunțarea la această măsură, fie, de preferință, plafonarea bazei de calcul al CASS pe suma tuturor veniturilor la 72 de salarii minime;
- cu privire la pct. 6,7, 8, 10, 11, 12 și 13 ale Art. XIV: reintroducerea la art. 83 a diferențierii în funcție de numărul de camere închiriate (venituri din închiriere pentru 1-7 camere/venituri din activități independente pentru 8 sau mai multe camere) complică inutil administrarea acestui impozit, mai ales că, pentru un contribuabil care dorește să evite încadrarea în categoria veniturilor din activități independente, există posibilitatea să le închirieze pe termen lung unei companii proprii care, la rândul ei, să le sub-inchirieze pe termen scurt către clienți. Menționăm că, urmare a modificărilor aduse, ajungem să avem – pentru același tip de venit (închiriere de camere) – 3 moduri de calcul al impozitului:
 - pentru închirierea a cel mult 7 camere: impozit 10% aplicat la 70% din venitul brut, plus CASS 10% la maxim 72 de salarii minime/an;
 - pentru închirierea a cel puțin 8 camere, impozit 10% aplicat la norma de venit (dacă veniturile anuale nu depășesc 25.000 euro), plus CASS 10% la maxim 72 de salarii minime;
 - pentru închirierea a cel puțin 8 camere, impozit 10% aplicat la venitul net conform contabilității în partidă simplă (dacă veniturile anuale depășesc 25.000 euro), plus CASS 10% la maxim 72 de salarii minime. Suplimentar, avem și o 4-a categorie (venituri din cedarea folosinței bunurilor imobile, altele decât camere în locuințe), pentru care avem impozit pe venit 10% aplicat la 80% din venitul brut, plus CASS 10% la maxim 24 de salarii minime. O astfel de abordare nu are cum să fie eficientă. Drept urmare, propunem renunțarea la includerea acestor venituri în categoria veniturilor din activități independente, renunțarea la această diferențiere și unificarea tratamentului fiscal conform celui de la închirierea a cel mult 7 camere (deducere 30%), ca venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- cu privire la pct. 15 al Art. XIV: triplarea (de la 1% la 3%) cotei de impunere a câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din instrumente financiare

derivate deținute de mai mult de 365 zile și dublarea de la 3% la 6% a cotei de impunere pentru câștigurile din transferul titlurilor de valoare și din instrumente financiare derivate deținute de mai puțin de 365 zile, dacă intermediarii sunt înregistrați în România, va genera probleme semnificative în cazul în care piețele vor începe să înregistreze scăderi, pentru că acest impozit (introdus în 2022) se aplică doar asupra câștigurilor, neexistând posibilitatea de a se aplica asupra diferenței între câștiguri și pierderi, așa cum a existat până în 2022 și cum există și astăzi pentru același tip de câștiguri, obținute însă prin tranzacționarea prin intermediul unor intermediari care nu sunt înregistrați în România. Nu excludem ca aceste majorări să determine un efect contrar celui dorit anterior (tranzacționare prin intermediul intermediarilor înregistrați în România), în special pentru investitorii care vand și cumpără oportunistic, fără să dețină acțiuni pe termene lungi, impozitul de 6% pe câștig reținut de brokerii înregistrați în România putând fi semnificativ mai mare decât cel de 10% anual (câștig – pierdere). Oricum, această diferențiere poate fi considerată și că încalcă prevederile Tratatului de Aderare la UE, creând un tratament diferit pentru intermediarii înregistrați în România față de intermediarii înregistrați în alte state UE. În cazul în care piețele cresc, tranzacționarea prin intermediarii înregistrați în România este favorizată. Invers, în cazul în care piețele scad și se înregistrează pierderi, este favorizată tranzacționarea prin intermediarii neînregistrați în România, problema fiind amplificată de majorarea cotelor de impozit. Drept urmare, propunem renunțarea la diferențierea impozitului în funcție de locul de înregistrare al intermediarilor și revenirea la reglementarea anterioară anului 2022, adică la regimul fiscal aplicabil astăzi câștigurilor/pierderilor rezultate din tranzacționarea prin intermediul intermediarilor neînregistrați în România;

- cu privire la pct. 17 al Art. XIV: atragem atenția cu privire la modul defectuos de reglementare în prezent al impozitului pe veniturile din transferul de monedă virtuală, reglementare preluată și în modificarea propusă la pct. 17. Reglementarea nu ține de faptul că în operațiunile cu monedă virtuală determinarea câștigurilor pe fiecare tranzacție în parte este de cele mai multe ori foarte dificil de realizat, vânzarile/cumpărările de astfel de active nefiind niciodată în monede clasice, ci trecând tot prin monede virtuale (USDT, în general). În plus, reglementarea nu ține cont nici de faptul că nu în toate tranzacțiile diferența între prețul de vânzare și cel de achiziție fiind pozitivă, la fel ca și în cazul tranzacționării de titluri de participare sau instrumente derivate pe burse. Drept urmare, propunem completarea prevederii cu reguli în ceea ce privește modul de

calcul al pretului de achiziție/vanzare (cursul BNR RON/USD?, 1USD fiind notional egal cu 1 USDT) și modul de calcul al castigului net, fiind nerezonabil să se impoziteze doar castigurile fără a se ține cont de pierderi. Atragem atenția că un mod de impozitare nerezonabil al acestor tranzacții va scădea gradul de conformare (și așa foarte redus), fiind extrem de simplu ca astfel de tranzacții să fie făcute prin intermediul unor companii situate în afara României - ex. Gibraltar, Seychelles, Marshal Islands, etc, mai ales că România nu are implementate regulile OECD numite CFC Rules focused on the UBO;

- cu privire la pct. 18 al Art. XIV: prevederea încalcă normele de tehnica legislativă, nefiind imperativă („se pot emite norme”). Drept urmare, recomandăm fie eliminarea, fie modificarea ei („se emit norme”) cu prevederea unui termen rezonabil pentru emiterea normelor.
- cu privire la pct. 20 al Art. XIV: Nereportarea pierderii fiscale în cazul reglementat la alin. (34) al art. 133 este echivalentă cu anularea unui drept al contribuabilului, măsură ce este excesivă chiar și în actualul context bugetar;
- cu privire la pct. 19 al art. XIV: majorarea de la 60 la 72 de salarii minim brute a plafonului pentru baza anuală de calcul al CASS pentru veniturile din activități independente amplifică diferențele deja existente între contribuabilii care obțin venituri din activități independente și alți contribuabili – precum contribuabilii care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală, exceptați de la plata CASS dacă obțin venituri din salarii sau din activități independente. Drept urmare, la fel ca la pct. 5, propunem renunțarea la această modificare, sau – de preferință – reincluderea veniturilor din activități independente în „coșul” format din veniturile din chirii, dividende, dobânzi, câștiguri de capital, alte venituri, coroborată cu majorarea plafonului de la 60 la 72 de salarii minime;
- este necesară reanalizarea sistemului de impozitare a proprietarilor de autovehicule de transport marfă de peste 3,5 tone, deoarece începând cu data de 01.07.2026 pentru camioanele de transport marfă de peste 3,5 tone se va plăti taxa de drum în România în funcție de CLASA EURO, tonaj și distanța prin sistemul TOLLRO, pe principiul European, poluatorul plătește în funcție de cât poluează, iar în această situație proprietarul acestor tipuri de autovehicule va suporta o dublă taxare în funcție de CLASA EURO;
- este necesară modificarea Art.XXIV care vizează Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, în sensul introducerii unei excepții pentru companiile care înregistrează un activ net sub jumătate din

capitalul social și au datorii către acționari/asociați rezultate din împrumuturi dar care nu au datorii către bugetul de stat sau bugetul local de la obligativitatea majorării capitalului social prin conversia parțială sau totală a acestor creanțe. Introducerea obligativității capitalizării împrumuturilor acordate de acționari sau finanțatori în capitalul social al firmelor aflate la început de drum, în perioada de start-up în care operează cu capitaluri proprii negative, poate avea un impact negativ în ceea ce privește investițiile din fonduri private. În plus, startup-urile pot opera ani de zile cu pierderi, atâta timp cât acționarii/investitorii acoperă capitalul prin majorări succesive și compania nu intră în incapacitate de plată și nu înregistrează datorii la bugetul de stat sau local.

Președinte,
Sterică FUDULEA

Propuneri de modificare aferente
proiectului de Lege pentru stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice
și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Nr. crt.	Text inițial	Text propus	Motivare
1.	<i>Art. VI. – (1) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, valoarea minimă a capitalului social al societăților cu răspundere limitată se stabilește în funcție de nivelul cifrei de afaceri nete raportate prin situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar precedent, după cum urmează:</i> a) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă sub 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 500 lei; b) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă peste 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 5.000 lei. (2) În cazul societăților cu răspundere limitată nou înființate, valoarea minimă a capitalului social este de 500 de lei.	a) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă sub 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 500 lei; b) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă peste 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 5.000 lei. (2) În cazul societăților cu răspundere limitată nou înființate, valoarea minimă a capitalului social este de 1 leu și se actualizează până la finalul exercițiului	Pentru susținerea inițiativei antreprenoriale este necesar ca cel puțin pentru primul an de activitate capitalul social minim să se mențină la valoarea de 1 leu, urmand ca în funcție de evoluțiile financiare și de veniturile pe care le obține firma, acesta să fie actualizat.

		financiar următor celui în care s-a înființat.	
2.	<i>ART. XII – Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</i> Art. 25¹ - Regimul special pentru contribuabilii care înregistrează cheltuieli cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România (2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1), cheltuielile reprezentând drepturi de proprietate intelectuală, management, consultanță, ca urmare a unor tranzacții cu persoane afiliate nerezidente, efectuate pentru obținerea sau exploatarea mărcilor, desenelor și modelelor industriale, drepturilor de autor și alte asemenea, înregistrate sau exploatate pe teritoriul României.	(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1), cheltuielile reprezentând drepturi de proprietate intelectuală, management, consultanță, ca urmare a unor tranzacții cu persoane afiliate nerezidente, efectuate pentru obținerea sau exploatarea mărcilor, desenelor și modelelor industriale, drepturilor de autor și alte asemenea, înregistrate sau exploatate pe teritoriul României.	Propunem înlocuirea sintagmei „bunuri achiziționate”, în loc de „bunuri livrate”. În primul rând, alin. (2) reglementează domeniul de aplicare a taxei logistice, care se referă la orice bun achiziționat. Formularea „bunuri livrate” riscă limitarea domeniului de aplicare.
3.	<i>Art.XXII - Măsuri privind instituirea unei taxe logistice pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri</i> (2) Taxa se aplică coletelor care conțin bunuri livrate în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe, definite conform art. 266 alin.(1) pct. 36, respectiv 315² alin	(2) Taxa se aplică coletelor care conțin bunuri achiziționate în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe, definite conform art. 266 alin.(1) pct. 36, respectiv 315² alin	

	(1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. (4) Obligația de plată a taxei revine furnizorului bunurilor, persoanei care expediază coletul sau entității care facilitează prin intermediul unei platforme digitale vânzarea la distanță de bunuri, după caz. (7) Coletul care face obiectul acestui act normativ, livrat pe teritoriul României, este însoțit de informații cu privire la declarația de origine a acestuia, așa cum a fost transmisă în vederea efectuării formalităților vamale simplificate prin declarația vamală cu set redus de date - H7, emisă de furnizorul bunurilor, persoana care expediază coletul sau entitatea care facilitează prin intermediul unei platforme	(1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. (4) Obligația de plată a taxei revine expeditorului sau persoanei care, acționând în numele sau în beneficiul expeditorului, introduce coletul în rețeaua poștală, indiferent de calitatea acesteia în lanțul de distribuție, și care se află în raport contractual direct cu furnizorul de servicii poștale. (7) Coletul livrat pe teritoriul României este însoțit de informații privind declarația de origine a coletului. Aceste informații sunt transmise furnizorului de servicii poștale de persoana prevăzută la alin. (4), așa cum au fost transmise în vederea efectuării formalităților vamale simplificate prin declarația vamală H7.	În al doilea rând, taxa logistică, în conformitate cu alin. (12), trebuie încasată anterior începerii livrării, iar plata taxei este o condiție pentru prestarea serviciilor poștale. Pentru corelarea celor două prevederi, alin. (2) trebuie să mențină formularea „bunuri achiziționate”. Este oportună reformularea alin. (4) pentru a include o reglementare mai cuprinzătoare și mai clară a persoanei care are obligația de plată a taxei. Forma actuală a alin. (4) riscă să permită interpretarea în sensul că oricare dintre persoanele enumerate în cuprinsul normei ar putea, alternativ, să fie obligate la plata taxei, cu încălcarea furnizorului de servicii poștale. De asemenea, propunerea de modificare acoperă și situația în care în fluxul de livrare ar interveni o altă persoană, care nu ar fi nominalizată în prezenta enumerare. Modificare propusă pentru corelarea cu alin. (4).
--	---	---	--

	digitale vânzarea la distanță de bunuri, după caz (10) Furnizorii de servicii poștale colectează taxa direct de la furnizorul bunurilor, persoana care expediază coletul sau entitatea care facilitează prin intermediul unei platforme digitale vânzarea la distanță de bunuri sau de la intermediarul logistic beneficiar direct al serviciilor poștale prestate de către aceștia. (11) Taxele colectate vor fi virate la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost predat coletul destinatarului. (12) Furnizorii de servicii poștale au obligația să se asigure de încasarea taxei,	(10) Furnizorii de servicii poștale vor colecta taxa direct de la expeditorul sau persoana care, acționând în numele sau în beneficiul expeditorului, introduce coletul în rețeaua poștală, indiferent de calitatea acesteia în lanțul de distribuție, și care se află în raport contractual direct cu furnizorul de servicii poștale. (11) După transmiterea declarației privind taxele încasate, conform alin. (17), taxele colectate vor fi virate la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost predat coletul destinatarului. (12) Furnizorii de servicii poștale vor stabili cu persoanele prevăzute la alin.	Modificare propusă pentru corelarea cu alin. (4). Alin. (11) și alin. (17) ar trebui corelate cu scopul de a clarifica faptul că virarea sumelor la bugetul de stat trebuie să aibă loc după întocmirea și transmiterea declarațiilor privind colectarea taxelor. Obligația de transmitere a declarației, conform alin. (17), ar trebui să asigure posibilitatea autorității competente de a verifica conformitatea îndeplinirii obligației de a virare a contravalorii taxelor colectate la bugetul de stat. Posibilitatea actuală de a transmite declarațiile la un moment ulterior virării taxelor la bugetul de stat creează risc de eludare a obligațiilor și dificultăți de verificare și aplicare a legii de către autoritățile competente. Propunerea de modificare a alin. (12) este mai cuprinzătoare decât
--	---	---	--

	aceasta reprezentând o condiție pentru prestarea serviciilor.	(4) un termen contractual până la care vor colecta taxa, care nu va depăși momentul predării coletelor către furnizorii de servicii poștale în vederea livrării pe teritoriul României.	forma actuală. Propunerea de modificare asigură un echilibru între măsurile necesare pentru aplicarea legii și colectarea taxei, pe de o parte, și libertatea contractuală și relația comercială a furnizorilor de servicii poștale cu expeditorii.
--	---	---	---